

بسمه تعالی

سخن سردبیر

یکی از پیامدهای فاصله گرفتن مراکز پژوهشی از محیط طبیعی و واقعیت‌های موجود در جامعه، کلیشه‌ای شدن پژوهش‌ها و در واقع پژوهش به قصد پژوهش است، نه پژوهش به منظور حل مشکل و یا پیش‌گیری از بروز مشکل. در چنین شرایطی، پژوهشگران با الهام‌گیری صرف از سایر پژوهش‌ها در آن حوزه، تلاش می‌کنند که فرآیند پژوهش خود را طراحی و تدوین نمایند. این روند، رفته رفته پژوهش‌ها را از نظر روش پژوهش، تکنیک‌های آماری، نتایج حاصل و حتی نوع پیشنهاد‌های ارائه شده ناشی از پژوهش، شبیه به هم نموده و موجبات دلزدگی و کم‌توجهی مخاطبان و ذینفعان نتایج این پژوهش‌ها را فراهم می‌آورد. گروهی که عموماً قادرند این روند کلیشه‌ای شدن در پژوهش را به‌خوبی تشخیص دهند، افرادی همچون سردبیران نشریات علمی، اعضای هیأت تحریریه و همچنین آن دسته از داورانی هستند که به‌طور مستمر در کوران مطالعه و ارزیابی مقالات مستخرج از پژوهش‌ها در حوزه تخصصی خود، قرار دارند. این موضوع یکی از جنبه‌های نگرانی دست‌اندرکاران چاپ و انتشار نشریه علوم ترویج و آموزش کشاورزی ایران نیز می‌باشد. گاهی عدم پذیرش اولیه مقالات از سوی دفتر این نشریه، نه صرفاً به‌خاطر وجود اشکالات علمی در مقاله ارائه شده می‌باشد، بلکه شاید به دلیل تکراری بودن و یا کلیشه‌ای بودن مقاله تدوین‌شده در یک یا چند مورد از مواردی است که در بالا به آن اشاره گردید. بر این اساس، نشریه علوم ترویج و آموزش کشاورزی ایران، ضمن احترام به تمام مطالعات و پژوهش‌های صورت‌گرفته در این حوزه توسط پژوهشگران ارجمند، از موضوعات نوآورانه‌ای که با روش‌های جدید پژوهشی مورد مطالعه قرار گرفته‌اند، به‌شدت استقبال نموده و پذیرای تمام نوآوری‌هایی است که نتایج آن به شیوه‌ای نوآورانه در قالب مقالات نگاشته‌شده و البته مبتنی بر استانداردهای علمی و پژوهشی باشد.

دکتر داریوش حیاتی

سردبیر